

Z21000123 Fraude

UITSPRAAK

in het geding tussen X, woonachtig te Groningen, hierna ook te noemen appellante, in deze procedure rechtsgeldig vertegenwoordigd door Y.

en

de examencommissie van de faculteit economie en bedrijfskunde, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 26 februari 2021, waarin appellante wordt meegedeeld dat zij fraude heeft gepleegd bij een tussentijds tentamen voor het vak Micro-Economics for E & BE: Consumers and Firms (EBP819B05) als onderdeel van de bacheloropleiding Economics & Business Economics en waarin aan appellante sancties worden opgelegd.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 25 januari 2021, waarin appellante wordt meegedeeld dat zij fraude heeft gepleegd bij een tussentijds tentamen voor het vak Micro-Economics for E & BE: Consumers and Firms als onderdeel van de bacheloropleiding Economics & Business Economics. De volgende sancties worden opgelegd:

- de resultaten van dit vak worden ongeldig verklaard
- appellante wordt uitgesloten van deelname aan het vak Micro-Economics for E & BE voor de duur van een jaar, eindigend op 30 augustus 2021

Daarnaast wordt appellante meegedeeld dat het niet meer mogelijk is om (summa) cum laude te slagen voor haar opleiding.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op maandag 19 april 2021, waar de advocaat van appellante via een videoverbinding is verschenen. Verweerder is fysiek ter zitting verschenen in de persoon van Z.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellante is geïdentificeerd als een van de studenten die tijdens een tussentijds tentamen van het vak Micro-Economics for E & BE: Consumers and Firms actief waren op WhatsApp. Vervolgens heeft verweerder bij besluit van 25 januari 2021 de onder I. genoemde sancties opgelegd. Op 26 februari 2021 diende appellante per e-mail een beroepschrift in tegen voornoemd besluit. Er vindt een schikkingsgesprek plaats op 23 maart 2021. Een schikking wordt echter niet bereikt, waarna het beroep is behandeld tijdens een hoorzitting van het College op 19 april 2021.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting is toegelicht, komt, samengevat, op het volgende neer. Appellante is eerstejaars student en heeft tijdens het online tentamen Micro-Economics for E & BE: Consumers and Firms deelgenomen aan een WhatsAppconversatie over het tentamen. Het betrof een groepsconversatie, waarbij het aandeel van appellante minimaal was. Appellante erkent dat zij hiermee fout zat. Verweerder heeft de onder I. vermelde sancties opgelegd met de motivering dat sprake was van ernstige fraude. Appellante bestrijdt dat sprake is van ernstige fraude.

Het opleggen van een sanctie is een strafmaatregel en dient op zijn evenredigheid te worden getoetst. Er dienen feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te liggen aan de opgelegde sancties die deze maatregelen kunnen dragen (CBHO 2011/120 en CBHO 2011/120.1). Spielen of samenwerken ter gelegenheid van een toets kan niet worden

gekwalificeerd als ernstige fraude. Appellante verwijst in dit kader naar Prof. Bovenkerk (Bovenkerk, F.F. (2005), studiefraude: een criminologische beschouwing, tijdschrift voor hoger onderwijsrecht, pagina 78t/m 87) en naar Prof. Schuit (Tussen fout en fraude: integriteit en oneerlijk gedrag in wetenschappelijk onderzoek, Leiden University Press (2014)).

Volgens rechtspraak van het CBHO kan voor een eerstejaars student die voor het eerst fraude pleegt het ongeldig verklaren van de toets eventueel in combinatie met uitsluiting voor de betreffende toets voor de duur van drie maanden nog redelijk zijn. Een zwaardere sanctie stuit af op het vereiste van de proportionaliteit. Een schriftelijke waarschuwing is wel een passende sanctie.

Ter zitting heeft appellante nog aangevoerd dat zij door de coronapandemie in een lastige situatie is gekomen, helemaal als eerstejaars student. Verweerder diende hiermee rekening te houden.

Appellante verzoekt het College derhalve het beroep gegrond te verklaren en het bestreden besluit te vernietigen met veroordeling van de proceskosten.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en ter zitting als volgt verweerd.

Door het tijdens het tussentijdse tentamen Micro-Economics for E & BE: Consumers and Firms deelnemen aan een WhatsApp groepsconversatie over dit tentamen heeft appellante zich schuldig gemaakt aan fraude. Door deze deelname is het niet alleen onmogelijk om een correct oordeel te vormen over haar kennis, kunde en inzicht. Deze onmogelijkheid doet zich ook voor bij de andere deelnemers van de conversatie. Verweerder stelt zich op het standpunt dat sprake is van ernstige fraude. Het resultaat van alle 500 deelnemers aan het tentamen is ongeldig verklaard, omdat maar liefst 240 deelnemers deel uit maakten van een groepsapp in WhatsApp waarin tijdens het tentamen een groot deel van deze groepsapp actief was. Het is bovendien de tweede keer dat appellante zich op deze wijze schuldig maakt aan fraude. Tijdens het tentamen voor het vak Mathematics for E & BE was zij ook actief in de Whatsapp-groep.

Appellante bestrijdt niet dat zij zich schuldig heeft gemaakt aan tentamenfraude. Haar beroep richt zich enkel tegen de opgelegde sancties.

Verweerder is verantwoordelijk voor de borging van de kwaliteit van de toetsing en dient ervoor te zorgen dat de cijfers voor tentamens een correcte afspiegeling vormen van de kennis, kunde en inzichten van de studenten. Het is de taak van verweerder om fraude te corrigeren, te voorkomen en te onderdrukken. In het kader van deze taakuitoefening zijn de onder I.

genoemde proportionele sancties opgelegd. Proportionaliteit vereist dat de straf in verhouding staat tot het vergrijp. Verweerder stelt dat de proportionaliteit lastig is vast te stellen en voert gemotiveerd aan dat dit met een grote bandbreedte gepaard gaat. Bij een beroep op de proportionaliteit gaat het om de vraag of hetzelfde effect, i.c. dat studenten ervan worden weerhouden om fraude te plegen tegen beperktere offers –leed- kan worden gerealiseerd.

Over de publicatie van Bovenkerk voert verweerder aan dat deze publicatie het beroep niet lijkt te ondersteunen. De publicatie van Schuit betreft een onderzoek naar academisch wangedrag en geen onderzoek naar fraude door studenten. Appellant maakt niet duidelijk wat de relevantie is van dit boek voor de casus van appellante. In beide publicaties wordt niet vastgesteld dat ‘eenvoudige’ tentamenfraude geen ernstig feit is: integendeel. En al zou het zo zijn dat plagiaat in de academische publicaties en vervalsing van gegevens ten behoeve van zulke publicaties ernstigere feiten zijn dan spieken tijdens een tentamen, daarmee wordt nog niet aangetoond dat de opgelegde sancties niet proportioneel zijn of excessief zijn.

Appellante stelt dat haar aandeel in de Whatsapp-conversatie minimaal is geweest. Maar juist de aard van de vragen duidt erop dat appellante de conversatie heeft gevolgd en daar waar zij daar belang bij had, gerichte vragen stelde. Hier komt nog bij dat het reeds de tweede keer in korte tijd was dat zij tijdens een tentamen actief was in een groepsapp in Whatsapp. Dit was eerder gebeurd tijdens het tentamen van het vak Mathematics for E & BE.

Het tentamen duurde slechts 2 uur en 30 minuten. Er kan van de huidige studenten worden verlangd dat zij gedurende deze periode op geen enkele wijze actief zijn op Whatsapp.

De opgelegde sancties zijn mild en hebben overigens geen ernstige gevolgen voor appellante. Zij kan enkel haar propedeuse dit studiejaar niet meer behalen, omdat zij de vakken Mathematics for E & BE en Micro-Economics for E & BE: Consumers and Firms pas volgend studiejaar kan

herkansen. Deze vakken worden namelijk een maal per jaar gegeven. Er bestaat geen gevaar voor het niet kunnen behalen van de verlaagde BSA-norm van 35 ECTS. Evenmin ondervindt zij hinder door de uitsluiting van de mogelijkheid om cum laude af te studeren. Dit was toch al onmogelijk door de reeds door haar behaalde cijfers. Verweerder zou de opgelegde sancties eerder als mild kwalificeren.

Tot slot verzoekt verweerder het College om het beroep van appellante ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Het College van Beroep voor de Examens (CBE) is van mening dat plagiaat of fraude een zeer ernstige overtreding is van de in de wetenschappelijke wereld geldende normen en heeft er begrip voor dat verweerder hier streng tegen optreedt.

Tussen partijen staat niet ter discussie dat appellante zich schuldig heeft gemaakt aan fraude tijdens het tussentijdse tentamen van het vak Micro-Economics for E & BE: Consumers and Firms. Zij heeft namelijk deelgenomen aan een groepsconversatie in WhatsApp over dit tentamen tijdens dit tentamen. Het beroep richt zich tegen de opgelegde sancties. Aldus dient het College te onderzoeken of de opgelegde sancties naar het oordeel van het College in verhouding staan tot de geconstateerde overtreding.

De opgelegde sancties bestaan uit het ongeldig verklaren van de resultaten van het vak Micro-Economics for E & BE: Consumers and Firms en de uitsluiting van deelname aan dit vak tot 1 september 2021. De eerste sanctie is te kwalificeren als een herstelsanctie en is erop gericht om de gevolgen van het geconstateerde plagiaat weg te nemen. Onder verwijzing naar jurisprudentie van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (2020/089/CBE en 2020/047/CBE) heeft verweerder niet onrechtmatig gehandeld door de resultaten van Micro-Economics for E & BE: Consumers and Firms ongeldig te verklaren. Het College neemt hierbij als vaststaand feit aan dat de fraude is gepleegd en dat verweerder door het ongeldig verklaren van het resultaat de gevolgen van de fraude heeft weggenomen.

De tweede sanctie, inhoudende de uitsluiting van deelname aan het vak Micro-Economics for E & BE: Consumers and Firms tot 1 september 2021 is te kwalificeren als een bestraffende sanctie, waarbij de gevolgen van de sanctie in verhouding dienen te staan tot de geconstateerde fraude en moeten passen binnen de in de WHW gestelde kaders. Ingevolge artikel 7.12b lid 2 WHW kan een student in geval van fraude worden uitgesloten van een of meer tentamens gedurende maximaal een jaar.

In onderhavig geval heeft verweerder appellante uitgesloten van deelname aan het vak Micro-Economics for E & BE: Consumers and Firms en eindigt deze uitsluiting op 30 augustus 2021. Verweerder heeft aldus niet de maximale straf opgelegd. Verweerder heeft ter zitting uiteengezet dat dit vak eenmaal per studiejaar wordt gegeven. Feitelijk is het gevolg dat appellante enkel is uitgesloten voor het hertentamen in dit studiejaar. Voorts heeft verweerder uiteengezet dat appellant dit studiejaar nog steeds kan voldoen aan de verlaagde BSA-norm van 35 ECTS. Aldus zijn de gevolgen van de uitsluiting naar het oordeel van het College niet ernstig te noemen. Het College acht de sanctie uitsluiting voor Micro-Economics for E & BE: Consumers and Firms tot 30 augustus 2021 niet disproportioneel, zeker in het licht dat het de tweede keer is in korte tijd dat appellante fraude heeft gepleegd door tijdens een tentamen actief te zijn in een groepsapp op Whatsapp. De vraag of deze fraude nu als ernstig gekwalificeerd kan worden, kan in het midden blijven nu verweerder ter zitting heeft aangegeven dat die kwalificatie geen gevolgen heeft gehad voor de zwaarte van de opgelegde sanctie. Verweerder heeft ter zitting uitgelegd dat de fraude ernstige gevolgen heeft nu het tentamen voor alle deelnemers ongeldig is verklaard en er dus ook onschuldige studenten het tentamen opnieuw moeten maken.

Voorts staat in het bestreden besluit dat het niet meer mogelijk is om cum laude af te studeren. Het College overweegt dat het niet meer kunnen behalen van het predicaat (summa) cum laude geen sanctie is, maar een rechtsgevolg van de geconstateerde fraude. In het OER wordt namelijk bepaald dat een student enkel in aanmerking kan komen voor het predicaat (summa) cum laude als aan hem geen fraudemaatregel is opgelegd. Het College oordeelt onder verwijzing naar jurisprudentie van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (2020/047/CBE) dat de

onmogelijkheid om (summa) cum laude af te studeren niet als bestraffende sanctie is te bestempelen.

Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat het bestreden besluit in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond en wijst het verzoek om veroordeling van de proceskosten af.

Aldus vastgesteld op 22 april 2021 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dr. W.M.H. Grooten en E.M.M. Neeffjes, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellante binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.